

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/284/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213200932
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213200932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Jankovičovej a členiek senátu Mgr. Renáty Gavalcovej a JUDr. Daši Kontríkovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava IČO: 35 724 803 , právne zastúpený : TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporkyni: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. ulica XXX/XX, XXX XX W. F., o zaplatenie istiny 102,98 Eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6 C/56/2013 - 39 zo dňa 23. januára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e** .

Odporkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia istiny 102,98 Eur s príslušenstvom. O trovách rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzavretá v podstate Zmluva o pôžičke. Z obsahu zmluvy vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy právny predchodca navrhovateľa, resp. ešte spoločnosť Qatro a.s. konala v rámci svojho predmetu podnikania a to poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Odporkyňa uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - občan pre svoje súkromné účely. Odporkyňa pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy sa dá posúdiť, že sa jedná o tzv. typovú zmluvu vyhotovenú pre širší, neurčený okruh spotrebiteľov so žiadnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd teda po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy, ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský zo spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na to, že právny vzťah medzi účastníkmi konania bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, súd skúmal, či táto zmluva má všetky náležitosti, ktoré vyžadujú príslušné ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tú skutočnosť, že v zmluve nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov, tento spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to navrhovateľ by mal právo od odporkyne na úhradu rozdielu medzi skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami a tým, čo odporkyňa uhradila. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že odporkyňa na základe platobnej histórie zaplatila navrhovateľovi 20.970,25 Sk, teda sporný úver preplatila, nakoľko podľa zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 19.032,- Sk, pričom podľa platobnej histórie doloženej navrhovateľom odporkyňa sumu 631,75 Eur aj uhradila. Keďže tento úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na to, že v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, súd návrh považoval za nedôvodný a zamietol ho v celom rozsahu. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 16.03.2012 uzavretú medzi odporkyňou a navrhovateľom súd vyhodnotil ako neplatnú. Takéto

dohody sú hromadne zasielané spotrebiteľom z iniciatívy navrhovateľa. Podľa názoru súdu postup navrhovateľa v prejednávanej veci je jednoznačne nekalou obchodnou praktickou a ako taký je hrubo rozporný s dobrými mravmi. Spotrebiteľ sa nesmie vzdať svojich práv, ktoré mu zákon poskytuje alebo inak si zhoršiť svoje postavenie. To znamená, že postavenie spotrebiteľa nesmie byť zhoršené a to ani s jeho súhlasom, naopak odchýlky v neprospech dodávateľa sú možné (rozhodnutie Ústavného súdu ČS sp. zn. I.ÚS 1845/11). Vychádzajúc potom z podstaty práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je založené na tom, že spotrebiteľ z dôvodu svojej neskúsenosti alebo neznalosti nie je schopný konkurovať v obratnosti vyškoleným a skúseným profesionálom znalým práva a techník moderného obchodu, nemožno tomuto spôsobu, ktorý zvolil navrhovateľ poskytnúť ochranu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca nesúhlasil so zamietnutím návrhu v celom rozsahu je zrejme, že zo zmluvy o pôžičky mu bola odporcovi poskytnutá pôžička vo výške 19.032,- Sk čo je 631,75 eur, ktorú odporca sa zaviazal splatiť v 15tich splátkach po 1.141,- Sk. Odporca neplnil svoje povinnosti počas trvania zmluvy a uhradil len sumu 508,72 eur z uvedeného je zrejme, že odporca navrhovateľovi neuhradil celú sumu pôžičky, preto nemožno súhlasiť s rozhodnutím zamietnutím žaloby v celom rozsahu. V platobnej histórii suma 122,98 eur zo dňa 28.12.2006, ktorá sa javí ako úhrada nie je platba zo strany dlžníka, ale ide o systémové započítanie sumy zo strany postupcu pre účely vynulovania dlžnej sumy v internetovom systéme postupcu pohľadávky. Žalobca má za to, že uvedené potvrdzuje skutočnosť, že ku dňu postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní s úhradou dlžnej sumy 122,98 eur až čoho po postúpení pohľadávky uhradil sumu 20 eur zohľadnenú už v návrhu. Preto navrhol zmeniť rozsudok súdu 1. stupňa je podľa ustanovenia § 220 O.s.p. tak, že návrhu vyhovie, prípadne zrušíť podľa ustanovenia § 221 ods. 3 O.s.p. a vrátiť vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania právneho zastúpenia za prvostupňové aj odvolacie konanie 1 úkon po 19,92 eur s DPH a režijný paušál vo výške 9,65 eur s DPH čo je spolu 29,51 eur s DPH za podanie odvolania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) potom, čo zistil, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201 a 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) zverejnením termínu vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p., pretože dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3 : 0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zmluvou o úvere č. 6656137037 zo dňa 11.09.2003 odporkyňa uzavrela so spoločnosťou Quatro a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok zmluvu označenú ako Zmluva o prenájme, na základe ktorej spoločnosť Quatro a.s., Kežmarok financovala kúpu detského nábytku pre odporkyňu vo výške 19.032,- Sk, odporkyňa sa zaviazala platiť v 13 mesačných splátkach po 1.141,- Sk s počiatočnou platbou 1.917,- Sk, celkom 19.032,- Sk poštovou poukážkou. Zrušením bez likvidácie došlo k zániku spoločnosti Quatro a.s. a imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok, ktorá sa v dôsledku zlúčenia stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 medzi postupcom a navrhovateľom EOS KSI Slovensko s.r.o. došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na navrhovateľa. Z obsahu zmluvy vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy právny predchodca navrhovateľa, resp. ešte spoločnosť Quatro a.s. konala v rámci svojho predmetu podnikania a to poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Právny vzťah založený zmluvou preto správne bol súdom posúdený za vzťah spotrebiteľský zo spotrebiteľského úveru a preto skúmal, či táto zmluva má všetky náležitosti, ktoré vyžadujú príslušné ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru,

náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj náležitosti povinné. Pri nesplnení podmienok podľa § 4 ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol na jej základe spotrebiteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 cit. Zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z platobnej histórie odporkyne je zrejmé, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi 631,75 Eur t.j. 20.970,25 Sk, pričom jej boli poskytnuté finančné prostriedky na nákup nábytku vo výške 19.032,- Sk.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. platného a účinného ku dňu uzavretia tejto zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvom neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť

f) meno a adresu spotrebiteľa

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady, uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Zmluva neobsahuje náležitosti uvedených v § 4 ods. 2 cit. Zákona : podľa písm. a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (vyjadrené dátumom),

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov. Nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov, tak spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ mal právo od odporkyne na úhradu rozdielu medzi skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami a tým, čo odporkyňa uhradila. Odporkyňa na základe platobnej histórie

zaplatila navrhovateľovi 20.970,25 Sk a úver preplatila, bol poskytnutý úver len vo výške 19.032,- Sk, pričom podľa platobnej histórie doloženej navrhovateľom odporkyňa sumu 631,75 Eur aj uhradila. Keďže tento úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, súd správne zamietol návrh.

Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu 1. stupňa potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom počtom hlasov 3: 0.

Podľa ustanovenia § 224 ods. 1 za použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. úspešná odporkyňa v odvolacom konaní mala nárok na náhradu trov konania, tieto trovy jej však nevznikli ani si neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.